

OBETOVANIE PÁNA

Keď uplynuli podľa Mojžišovho zákona dni ich očisťovania, priniesli Ježiša jeho rodičia do Jeruzalema, aby ho predstavili Pánovi, ako je napísané v Pánovom zákone: „Všetko mužského rodu, čo otvára lono matky, bude zasvätené Pánovi,“ a aby obetovali, ako káže Pánov zákon, pár hrdličiek alebo dva holúbky. V Jeruzaleme žil vtedy muž menom Simeon, človek spravodlivý a nábožný, ktorý očakával potechu Izraela, a Duch Svätý bol na ňom. Jemu Duch Svätý vyjavil, že neumrie, kým neuvidí Pánovho Mesiáša. Z vnuknutia Ducha prišiel do chrámu. A keď rodičia prinášali dieťa Ježiša, aby splnili, čo o ňom predpisoval zákon, vzal ho aj on do svojho náručia a velebil Boha slovami: „Teraz prepustíš, Pane, svojho služobníka v pokoji podľa svojho slova, lebo moje oči uvideli tvoju spásu, ktorú si pripravil pred tvárou všetkých národov: svetlo na osvietenie pohanov a slávu Izraela, tvojho ľudu.“ Jeho otec a matka divili sa tomu, čo sa o ňom hovorilo. Simeon ich požehnal a Márii, jeho matke, povedal: „On je ustanovený na pád a na povstanie pre mnohých v Izraeli a na znamenie, ktorému budú odporovať, – a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo zmysľanie mnohých srdc.“ Žila vtedy aj prorokynja Anna, Fanuelova dcéra, z Aserovho kmeňa. Bola už vo vysokom veku. Od svojho panenstva žila so svojím mužom sedem rokov, potom ako vdova do osemdesiateho štvrtého roku. Z chrámu neodchádzala, vo dne v noci slúžila Bohu pôstom a modlitbami. Práve v tú chvíľu prišla aj ona, velebila Boha a hovorila o ňom všetkým, čo očakávali vykúpenie Jeruzalema. A keď vykonali všetko podľa Pánovho zákona, vrátili sa do Galiley, do svojho mesta Nazareta. Chlapec rástol a mocnel, plný múdrosti, a Božia milosť bola na ňom. (Lk 2,22-40)

Podľa tradície bol Simeon synom známeho rabína Hillela a otcom Gamaliela. V pravú chvíľu ho Duch vedie do chrámu a uschopňuje ho rozpoznať Mesiáša v dieťati, ktoré tam prináša úplne neznámy manželský pár. *Neberie, ale prijíma dieťa do náručia* – pre tento krok ho východná Cirkev nazvala *Theodochos*, čo znamená *Ten, ktorý prijíma Boha*. Simeonov výkrik radosti a jeho paže sú symbolom dvetisíc rokov rozpätých paží Izraela, ktoré s túžbou očakávajú Mesiáša. Sú symbolom, že všetko smeruje ku Kristovi.

Berie dieťa do náručia, hoci Duch Svätý mu sľúbil, že ho „len“ uvidí. Boh často dá viac než sľúbi.

Okrem starca Simeona v úryvku vystupuje aj starenka Anna. Muž a žena stojaci vedľa seba – to je spôsob, ktorý práve Lukáš so záľubou používal. Na iných miestach sú to: vzkriesení syn vdovy z Naimu a Jairova dcéra, ninivskí mužovia a kráľovná z Juhu, muž uzdravený v sobotu a žena uzdravená v sobotu, Námán a vdova zo Sarepty, muž, ktorý zasial horčičné semeno a žena, ktorá zamiesila kvas do múky, pastier s ovcami a žena s mincami, Peter pri hrobe a ženy pri hrobe.

Je zaujímavé, že Lukáš o Anne uvádza toľko údajov. Píše, že jej otec sa volal Fanuel a pochádzal z rodu Aser. Meno *Anna* znamená *Božia priazeň*, *Fanuel* značí *Božia tvár* a *Aser šťastný údel*. Kmeň Aser patrila pôvodne medzi najzbožnejšie izraelské kmene, no po tom, ako sa usadil na pobreží mora a začal obývať úrodné miesta Palestíny, zbohatol a keďže zároveň

žil v blízkosti pohanskej provincie, čoskoro odpadol od Boha. (Gn 49,20) Pravá úcta voči Bohu bola v kmeni Aser pomerne vzácna. Možno aj preto Lukáš zachytáva čo najviac údajov o rode, z ktorého pochádzala zbožná Anna.

Skrytý život Simeona a Anny málo pútal pozornosť ľudí. Aj v Cirkvi jestvuje stále tichý a skrytý život takých, ktorí im sú podobní. O ich modlitbách a obetách svet veľa nevie, a preda sú preň nesmiernym požehnaním.

Viac o tomto evanjeliu (vrátane príbehu) sa môžete dočítať v knihe Nad evanjeliom "C" (Horčičné zrnká), ktorú si môžete zakúpiť vo Vydavateľstve Georg alebo v kníhkupectvách.